

man da: hvad indeholder dette Lovforslag egentlig? er Sagen ganske simpelt den, at det drejer sig om Optagelse af et Statslaan paa 5,600,000 Kr., men naar det er Meningen — og andet kan ikke være Meningen nu —, saa vilde det dog have været meget simplere i Stedet for et Lovforslag med en forkert Titel og med to store Paragraffer at fremsætte et lille Lovforslag, der lød saaledes: Finansministeren bemyndiges til at optage et $3\frac{1}{2}$ pCt.s rentebærende indenlandsk Statslaan paa 5,600,000 Kr., Punktum. Dermed havde det hele været gjort. Alt dette Omsvøb og alt, hvad der ellers er lavet, har ikke været til nogen Nytte. I Øjeblikket er jo det Spørgsmaal, som det gælder om at tage Stilling til, dette: Vil man stemme for et Statslaan paa 5,600,000 Kr., det mindste Statslaan, som der nogen Sinde her i Landet er givet Lov om? Vil man gøre det for — og alene for — at forøge Kassebeholdningen? Og dervil jeg blot henstille, at man tænker en Smule over, hvorledes man bærer sig ad i sine private Forhold, naar man har en Kassebeholdning, jeg vil ikke sige paa 40 Mill. Kr. — for det have private Folk jo ikke saa let —, men f. Eks. paa 4,000 Kr. Naar man har en saadan Kassebeholdning, som man ikke har særlig Anvendelse for, gaar man saa hen i en Bank og stifter et Laan paa — lad os, for at bevare Forholdet, sige — omtrent 600 Kr.? Hvem vil gøre det, naar han har Penge nok til det, han skal bruge Penge til, i sin Kasse, saaledes som Staten jo for Tiden har i sin Kasse? Hvorfor saa i al Verden optage et Laan til at forøge Kassebeholdningen? Derfor kan jeg ikke se rettere, end at Lovforslaget i sig selv ikke hører til dem, som bør vedtages, idet det ikke har noget naturligt og fornuftigt Formaal. Der er ingen Brug for Penge, ingen Grund til at optage et Laan. Jeg tillader mig at anbefale, at man stemmer imod Lovforslaget.

Formanden: Jeg havde overset, at den ærede Ordfører havde begæret Ordet. Den ærede Ordfører har nu Ordet.

Ordføreren (Hey): Jeg vil søge at fatte mig i den størst mulige Korthed. Jeg har Indtryk af, at de ganske overordentlig mange Ord, som bleve brugte ved denne Sags 2den Behandling, ikke om Ændringsforslaget, men om selve Lovforslaget, ikke paa nogen Maade have tjent til at klare Begreberne, om jeg saa maa sige, eller til at tydeliggøre, hvad det egentlig drejer sig om. Den ærede Ord-

fører for Mindretallet (P. G. C. Jensen) har nu sagt, at der burde være stillet Forslag om en anden Titel og for Resten ogsaa om en anden Affattelse af selve Lovforslaget, gaaende ud paa, at Finansministeren bemyndiges til at optage et nyt Statslaan, for dette, siger den ærede Ordfører for Mindretallet, er i Virkeligheden Lovens Formaal. Dertil siger jeg bestemt nej. Man bør netop bruge Ordet Konvertering eller, om man vil, Ordet Omskrivning, thi det, der agtes foretaget her, er kun en Omskrivning af en Gæld, som findes i Statsregnskaberne, og som yderligere har fundet Anerkendelse ved den nylig vedtagne Finanslov, hvor Renterne af Gælden ere blevne bevilgede. Man kan ikke komme bort fra, at det drejer sig om en Gæld, som eksisterer, men som nu agtes omskrevet. Det paastaas, at man har Talen bl. a. for at kunne skjule sine Tanker, men naar man er den Talens Mester som det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), kan man ogsaa bruge den til at tale saa sort, at tilsidst ingen ved, hvad det egentlig drejer sig om. Det forekommer mig, at Forhandlingen foreleden Dag, som jeg var en tavs Tilhører til, efter at jeg havde anbefalet Ændringsforslaget, endte i den rene, skære Formalisme. Jeg som praktisk Mand fik i hvert Fald ikke andet ud af den end Teori, Teori og atter Teori eller doktrinære Anskuelser, om man saa vil.

Maa jeg tillade mig at erindre om, hvad der ligger til Grund for dette Lovforslag. Naar jeg gør det, er det, fordi jeg ønsker at handle i Overensstemmelse med de Forudsætninger, som i sin Tid vare til Stede. Jeg ved nok, at det ærede 2det Medlem for 2den Kreds siger, at der ingen Forudsætninger var, som nu kunne paaberaabes, men dervedfor maa jeg gøre gældende, at jeg i alt Fald havde en Forudsætning, og jeg ved, at andre havde det paa samme Maade. Da den højtærede Minister i sidste Samling forelagde Lovforslaget om Oprettelse af en Statsbrandforsikringsfond, og da der i Sammenhæng dermed var Tale om at inddrage Reservepensionsfonden, sagde den højtærede Minister følgende: „Denne Fond andrager lidt over 9 Mill. Kr., og Forslaget gaar da ud paa, at de 4 Mill. Kr. henlægges til Brandforsikringsfonden, medens 5 Mill. indgaa i Kassebeholdningen“. Den Gang var der ikke nogen her i Salen, heller ikke den ærede Ordfører for Mindretallet, som sagde noget hertil. Der blev, som jeg allerede nævnte foreleden, ikke talt om, hvori Fon-